

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 12C/93/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3813201042
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 12. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Róbert Matulák
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2013:3813201042.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza sudcom JUDr. Róbertom Matulákom v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o. Bratislava, Údernícka č. 5, IČO 35724803, zast. TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o. Bratislava, Údernícka č. 5, IČO 36613843, proti odporcovi: W. X., nar. XX.X.XXXX, bytom S. pod T. - J. S., D. č. XXX/X, zastúpená JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom so sídlom Lučenec, J. Kráľa č. 5/A, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu: Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS so sídlom v Prešove, Námestie legionárov 5, zastúpené JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom so sídlom Lučenec, J. Kráľa č. 5/A, o zaplatenie 386,62 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi sumu 386,82 eur s ročným úrokom z omeškania:

9 % zo sumy 18,42 eur od 21.3.2009 do zaplatenia,

9,25 % zo sumy 18,42 eur od 21.4.2009 do zaplatenia,

9 % zo sumy 18,42 eur od 21.5.2009 do zaplatenia,

9 % zo sumy 18,42 eur od 21.6.2009 do zaplatenia,

9 % zo sumy 18,42 eur od 21.7.2009 do zaplatenia,

9 % zo sumy 18,42 eur od 21.8.2009 do zaplatenia,

9 % zo sumy 18,42 eur od 21.9.2009 do zaplatenia,

9 % zo sumy 18,42 eur od 21.10.2009 do zaplatenia,

9 % zo sumy 18,42 eur od 21.11.2009 do zaplatenia,

9 % zo sumy 18,42 eur od 21.12.2009 do zaplatenia,

9 % zo sumy 18,42 eur od 21.1.2010 do zaplatenia,

9 % zo sumy 18,42 eur od 21.2.2010 do zaplatenia,

9 % zo sumy 18,42 eur od 21.3.2010 do zaplatenia,

9 % zo sumy 18,42 eur od 21.4.2010 do zaplatenia,

9 % zo sumy 18,42 eur od 21.5.2010 do zaplatenia,

9 % zo sumy 18,42 eur od 21.6.2010 do zaplatenia,

9 % zo sumy 18,42 eur od 21.7.2010 do zaplatenia,

9 % zo sumy 18,42 eur od 21.8.2010 do zaplattenia,

9 % zo sumy 18,42 eur od 21.9.2010 do zaplattenia,

9 % zo sumy 18,42 eur od 21.10.2010 do zaplattenia,

9 % zo sumy 18,42 eur od 21.11.2010 do zaplattenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

V prevyšujúcej časti návrh z a m i e t a.

Navrhovateľ je p o v i n ť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne náhradu trov konania v sume 40,15 eur a vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne a odporkyne náhradu trov konania spolu v sume 55,53 eur, všetko k rukám ich právneho zástupcu spolu vo výške 95,68 eur, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ō v o d n e n i e :

Navrhovateľ si podaným návrhom uplatnil voči odporkyne nárok na zaplattenie istiny 1.090,07 eur s úrokom z omeškania 165,80 eur a s úrokom z omeškania 9 % ročne zo sumy 920,67 eur od 28.12. 2012 do zaplattenia ako i nárok na náhradu trov konania. Návrh zdôvodnil tým, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 24.3. 2011 uzavretej medzi postupcom Slovenská sporiteľňa, a.s., so sídlom v Bratislave a navrhovateľom, postúpil postupca na navrhovateľa pohľadávku voči odporcovi. Právny predchodca navrhovateľa a odporca uzavreli dňa 23.11. 2005 Zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX. Predmetom úveru bolo poskytnutie peňažných prostriedkov odporcovi. Odporkyňa sa zaviazala uhrádzať poskytnuté finančné prostriedky v pravidelných mesačných splátkach riadne a včas. Túto svoju povinnosť si nespĺnila, čím sa dostala do omeškania, postupca od zmluvy odstúpil. Ku dňu postúpenia pohľadávky pohľadávka navrhovateľa predstavovala sumu 1.250,07 eur, ktorá pozostávala z istiny vo výške 1.080,67 eur, riadneho úroku 64,40 eur a z úroku z omeškania vo výške 105 eur. Odporca, W. X., uznala vyššie uvedené záväzky v Dohode o uznaní záväzku.

V priebehu konania vzal navrhovateľ návrh na začatie konania proti odporkyne v istine prevyšujúcej sumu 386,62 eur späť a v tomto rozsahu žiadal konanie zastaviť (č. I. 63).

Akceptujúc dispozičné právo navrhovateľa s predmetom sporu, súd konanie podľa § 96 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, v istine vo výške 703,25 eur zastavil (uznesenie zo dňa 12.8. 2013).

Tým istým podaním zo dňa 28.6. 2013 navrhovateľ zmenil svoj návrh na začatie konania, ktorý súd uznesením pripustil (uznesenie zo dňa 12.8. 2013) zmenu návrhu v tomto znení: Odporca je p o v i n ť zaplatiť navrhovateľovi do 3 dní od právoplatnosti rozsudku sumu vo výške 386,82 eur spolu s úrokom z omeškania 9,5 % ročne zo sumy 18,42 eur od 21.3. 2009 do zaplattenia, zo sumy 18,42 eur od 21.4. 2009 do zaplattenia, zo sumy 18,42 eur od 21.5. 2009 do zaplattenia, zo sumy 18,42 eur od 21.6. 2009 do zaplattenia, zo sumy 18,42 eur od 21.7. 2009 do zaplattenia, zo sumy 18,42 eur od 21.8. 2009 do zaplattenia, zo sumy 18,42 eur od 21.9. 2009 do zaplattenia, zo sumy 18,42 eur od 21.10. 2009 do zaplattenia, zo sumy 18,42 eur od 21.11. 2009 do zaplattenia, zo sumy 18,42 eur od 21.12. 2009 do zaplattenia, zo sumy 18,42 eur od 21.1. 2010 do zaplattenia, zo sumy 18,42 eur od 21.2. 2010 do zaplattenia, zo sumy 18,42 eur od 21.3. 2010 do zaplattenia, zo sumy 18,42 eur od 21.4. 2010 do zaplattenia, zo sumy 18,42 eur od 21.5. 2010 do zaplattenia, zo sumy 18,42 eur od 21.6. 2010 do zaplattenia, zo sumy 18,42 eur od 21.7. 2010 do zaplattenia, zo sumy 18,42 eur od 21.8. 2010 do zaplattenia, zo sumy 18,42 eur od 21.9. 2010 do zaplattenia, zo sumy 18,42 eur od 21.10. 2010 do zaplattenia a zo sumy 18,42 eur od 21.11. 2010 do zaplattenia.

Odporkyňa nepoprela, že uzavrela s právnym predchodcom navrhovateľa zmluvu o splátkovom úvere, vzala si úver 20.000 Sk, ktoré peniaze odovzdala manželovi. Úver splácala sama v sume 600 Sk a

neskôr 20 eur mesačne poctivo až do konca roku 2010 a aj ho splatila. Nestačila len zaplatiť úroky. Bolo jej povedané, akú výšku úrokov bude musieť zaplatiť. Nevedela uviesť, akú sumu navrhovateľovi doteraz zaplatila. Na pojednávaní pred súdom predložila súdu 12 kusov podacích lístkov, ktorými dokladovala splácanie úveru v rokoch 2012 a 2013. Bola toho názoru, že dlh z úveru už má zaplatený. Potvrdila, že na Dohode o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku zo dňa 28.2. 2012 (ďalej len „Dohoda“) je jej podpis. Ohľadne tejto Dohody prišiel niekto za ňou domov. Pán, ktorý za ňou domov prišiel, sa jej predstavil ako exekútor. Dohodu len podpísala, s jej obsahom sa neoboznámila. S tým pánom sa dohodla len na splátkach vo výške 20 eur mesačne. Nič ohľadne premlčaní dlhu jej nehovoril. Keby bola vedela, že dlh je už premlčaný, Dohodu by nepodpísala. Pri podpise Dohody takisto nemala vedomosť o tom, že spolu s dohodou o splátkach mala uznať svoj pôvodný záväzok. Všeobecné obchodné podmienky k Zmluve jej predložené neboli a tieto ani nepodpísala.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov, listinnými dôkazmi, a to Zmluvou o splátkovom úvere č. 0372541297 zo dňa 23.11. 2005 (ďalej len „Zmluva“), Všeobecnými obchodnými podmienkami k Zmluve, Zmluvou o postúpení pohľadávok uzavretou medzi Slovenskou sporiteľňou, a.s., ako postupcom a navrhovateľom ako postupníkom dňa 24.3. 2011 s prílohou č. 1, Dohodou o uznaní záväzku a úhrade pohľadávky v splátkach zo dňa 28.2. 2012, listom adresovaným Slovenskou sporiteľňou (ďalej len „SLSP“) odporcovi zo dňa 12.4. 2011, listom adresovaným navrhovateľom odporcovi zo dňa 27.12. 2012 (Pokus o zmier), transakciami na úvere, písomným podaním právneho zástupcu navrhovateľa zo dňa 26.6. 2013, 28.6. 2013 a 19.7. 2013 a písomným podaním právneho zástupcu odporcu a vedľajšieho účastníka na strane odporcu zo dňa 17.6. 2013, výpisom z úverového účtu a podacími lístkami (č. I. 70), na základe čoho mal zistený tento skutkový stav veci:

Na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 24.3. 2011 uzavretej medzi postupcom, SLSP a navrhovateľom, postúpil postupca na navrhovateľa pohľadávku voči odporcovi. Právny predchodca navrhovateľa (SLSP) a odporkyňa uzavreli dňa 23.11. 2005 Zmluvu o splátkovom úvere, na základe ktorej bol odporkyňi poskytnutý úver vo výške 20.000 Sk s mesačnými splátkami vo výške 555 Sk. Splatnosť prvej splátky bola dohodnutá dňa 20.12. 2005, konečná splatnosť úveru dňa 20.11. 2010, splatnosť úrokov v posledný deň kalendárneho mesiaca, výška úrokovej sadzby 17,3 % ročne, poplatok za správu úveru vo výške 50 Sk mesačne. Svoje zmluvné povinnosti si odporkyňa podľa navrhovateľa riadne neplnila, dostala sa do omeškania a ku dňu postúpenia pohľadávky, teda ku dňu 23.4. 2011, podľa tvrdenia navrhovateľa ale i podľa Prílohy č. 1 k zmluve o postúpení pohľadávky, dlhovala sumu 1.250,07 eur, ktorá pozostávala z istiny vo výške 1.080,67 eur, riadneho úroku 64,40 eur a z úroku z omeškania vo výške 105 eur. Právny zástupca navrhovateľa na pojednávaní potvrdil, že odporkyňa po podaní návrhu na súd zaplatila dňa 29.1. 2013 ešte sumu 40 eur, 25.3. 2013 sumu 20 eur, 22.5. 2013 sumu 10 eur a dňa 1.7. 2013 sumu 10 eur, teda spolu sumu 80 eur. Uviedol taktiež, že keďže odporkyňa neurčila, na ktoré splátky majú byť tieto sumy započítané, navrhovateľ ich započítal na najskôr splatné neuhradené splátky, ktoré už boli premlčané. Nevedel sa vyjadriť, ku ktorému dátumu a či došlo zo strany SLSP k odstúpeniu od Zmluvy (skutočnosť, že od Zmluvy bolo odstúpené sa pritom výslovne uvádza v návrhu na začatie konania a takisto v liste právneho zástupcu navrhovateľa adresovaným odporkyňi), akú sumu v skutočnosti odporkyňa titulom splácania úveru zaplatila, tvrdil však, že s určitosťou nezaplatila 21 splátok, ktoré v tomto konaní žiadajú odporkyňu zaplatiť. Ide o splátky, ktoré boli splatné od 21.3. 2009 do 21.11. 2010. Nevedel sa vyjadriť, z čoho pozostáva každá konkrétna splátka (čo z nej tvorí istinu, úrok, poplatky ap.). Tvrdil, že nárok navrhovateľa v spore uplatnený, nie je premlčaný s poukazom na rozhodnutia KS Nitra sp. Zn. 25Co 323/2012 a KS Žilina sp. Zn. 7Co 79/2013.

Z Dohody zo dňa 28.2. 2012 mal súd zistené, že ako veriteľ na Dohode je uvedený navrhovateľ a ako dlžník odporkyňa. V bode 2 Dohody je uvedené, že odporca uznáva čo do právneho dôvodu a výšky záväzok voči veriteľovi, ktorý vznikol na základe Zmluvy. Dlžná suma pozostáva z istiny vo výške 1.080,67 eur a z nákladov na inkasné konanie vo výške 150 eur. V bode 3 Dohody sa odporkyňa mala zaviazat' splatiť svoj záväzok voči veriteľovi v mesačných splátkach v dohodnutej výške 20 eur k 21. dňu v mesiaci, pričom dátum splatnosti 1. splátky je 21.3. 2012.

V liste zo dňa 27.12. 2012 adresovaným odporkyňi, oznámil navrhovateľ odporkyňi, že jeho právny predchodca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru, ktorý pozostáva z neuhradeného úveru vo výške

940,67 eur, zmluvného úroku 164,41 eur, riadneho úroku 64,40 eur, z úroku z omeškania vo výške 105 eur a z dlžníkom uznaných nákladov inkasného konania 150 eur. Sumu 1.424,48 eur uložil súd odporkyni zaplatiť do 3.1. 2013.

V Prílohe č. 1 k Zmluve o postúpení pohľadávok, je uvedená ku dňu 24.3. 2011 nezaplatená istina vo výške 1.080,67 eur a príslušenstvo pohľadávky, úroky vo výške 64,40 eur a úroky z omeškania vo výške 105 eur pri počte dní omeškania 1190. Podľa vyjadrenia právneho zástupcu navrhovateľa na pojednávaní 22.7. 2013, počet dní omeškania 1190 uvedený v prílohe sa netýka počtu dní omeškania celého dlhu, ale len už splatných nezaplatených splátok. Je to zrejmé i z vyjadrení SLSP v každej právnej veci rovnakého druhu ale i zo samotnej Prílohy č. 1 k zmluve o postúpení pohľadávky, kde sa ako deň splatnosti úveru uvádza dátum 20.11. 2010, ktorý dátum je aj dátumom konečnej splatnosti úveru podľa Zmluvy.

Písomným podaním zo dňa 17.6. 2013 právny zástupca odporkyne a vedľajšieho účastníka na strane odporcu (do konania vstúpil podaním zo dňa 18.3. 2013), poukázal na ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) a uviedol, že predložená dohoda o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku je formulár, ktorý vopred pripravil veriteľ pre dlžníka a dlžník nemá možnosť žiadnym spôsobom ovplyvniť jeho obsah. Táto Dohoda obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky, a to predĺženie premlčacej lehoty formou uznania dlhu a rozhodcovskú doložku. Tieto dojednania sú neprijateľnými zmluvnými podmienkami, a preto sú neplatné. Prehlásenie dlžníka o vedomosti premlčania dlhu je sofistikovane „skryté“ do dohody o splátkach, pričom by malo byť súčasťou uznania záväzku. Navrhovateľovi ako dodávateľovi išlo o to, aby pod zámienkou ponuky splátok dosiahol predĺženie premlčacej lehoty. Takáto dohoda je v rozpore s dobrými mravmi v zmysle § 4 ods. 8 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v platnom znení, pretože pri jej uzatváraní neboli splnené princípy dobromyseľnosti, čestnosti a navrhovateľom boli využité omyl a leť v snahe dosiahnuť uznanie premlčaného záväzku spotrebiteľa, resp. predĺženie premlčacej lehoty. Okolnosti, za ktorých navrhovateľ so spotrebiteľmi uzatvára formulárové dohody o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku, po vynútenej návšteve splnomocnenej osoby navrhovateľa s vysvetlením, že ide iba o dohodu o splátkach dlhu, je potrebné považovať za nekalú obchodnú praktiku a posudzovať ju najmä podľa § 8 ods. 4 citovaného zákona. Pre prípad neprijatia tejto argumentácie navrhol súdu postupovať v zmysle § 109 ods. 1 písm. c/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“). Žiadal, aby navrhovateľ preukázal, z čoho presne pozostáva uplatnená istina 1.090,07 eur a kedy sa tá ktorá splátka istiny pohľadávky stala splatnou, z ktorých dlžných splátok, za ktoré obdobie pozostáva pôvodná istina a kedy nastala splatnosť tej ktorej splátky a z čoho sa skladajú, čo jednotlivé splatné splátky obsahujú. Vzniesol námietku premlčania, ku ktorej uviedol, že podľa prílohy č. 1 k zmluve o postúpení pohľadávok zo dňa 24.3. 2011 bol počet dní omeškania u odporkyni ku dňu 24.3. 2011 spolu 1190. Žiadal, aby navrhovateľ v tejto súvislosti predložil súdu listiny, z ktorých je zrejmé, kedy sa uplatnená pohľadávka stala splatnou. Všetko nasvedčuje tomu, pokiaľ navrhovateľ nepreukáže opak, že jeho nárok je v celom rozsahu premlčaný; pretože predložené uznanie dlhu je potrebné v zmysle argumentácie obsiahnutej v čl. II tohto podania považovať za absolútne neplatné dojednanie a nemožno naň prihliadať. V pochybnostiach je treba použiť výklad priaznivejší pre spotrebiteľa (§ 54 ods. 2 OZ). Navrhovateľ podal návrh 24.1. 2013, jeho nárok sa stal splatným zjavne v čase pred 24.1. 2010, a preto je ako celok premlčaný; navrhovateľ by sa inak nepokúšal ľstivým spôsobom získať od odporkyne uznanie záväzku.

Právny zástupca navrhovateľa v písomnom podaní z 26.6. 2013 (č. I. 53) špecifikoval žalovanú sumu. Uviedol, že v zmysle čl. I. Zmluvy sa odporkyňa zaviazala splatiť celý úver s úrokovou sadzbou vo výške 17,3 % ročne. Podľa II bodu 3 Zmluvy sa zmluvné strany dohodli, že splatné úroky a splatné poplatky sa dňom ich splatnosti pripíšu k istine a stávajú sa jej súčasťou. Dňa 24.3. 2011 pôvodný veriteľ postúpil na navrhovateľa pohľadávku v celkovej výške 1.250,07 eur, ktorá pozostávala z istiny vo výške 1.080,67 eur, z riadneho úroku vo výške 64,40 eur a z úroku z omeškania vo výške 105 eur. Istina vo výške 920,67 eur pozostáva z neuhradeného úveru, z poplatkov a zo zmluvných úrokov. Z poskytnutého úveru 663,88 eur odporkyňa zaplatila sumu 451,46 eur a po postúpení pohľadávky sumu vo výške 230 eur, ktorá v plnej výške bola započítaná na istinu a tak na istine zostala neuhradená suma vo výške 920,67 eur. Pri úrokoch z omeškania vo výške 105 eur vychádzal z úroku z omeškania vo výške 26,4 % ročne.

V písomnom podaní zo dňa 19.7. 2013 právny zástupca navrhovateľa okrem iného uviedol, že nesúhlasí s tvrdením vedľajšieho účastníka na strane odporkyne, že uzatvorenie Dohody je v rozpore s dobrými mravmi a predstavuje nekalú obchodnú praktiku, pretože predmetná Dohoda spĺňa všetky náležitosti, ktoré zákon vyžaduje pre platnosť uznania dlhu zo strany dlžníka, teda má písomnú formu, vyplýva z nej dôvod vzniku pohľadávky, výška pohľadávky a prisľub dlžníka tento dlh zaplatiť, čo má za následok predpoklad, že záväzok trval aj v čase uznania. Zároveň odporkyňa aj potvrdila podpisom Dohody, že mala vedomosť o premlčaní dlhu, pričom zákon túto vedomosť o premlčaní dlhu v čase jeho uznania nevyžaduje. Poukázal tiež na to, že uznanie práva podľa § 110 ods. 1 druhá veta Občianskeho zákonníka nemožno stotožňovať s inštitútom uznania dlhu podľa § 558 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), čo potvrdzujú aj odlišné právne dôsledky, ktoré s nimi zákon spája. Uznanie premlčaného práva nie je podľa účinkov spojených s § 110 ods. 1 OZ viazané na vedomosť dlžníka, že uznal premlčané právo. K prerušeniu plynutia pôvodnej premlčacej doby a začatiu plynutia novej 10 ročnej premlčacej doby dochádza bez ohľadu na to, či dlžník v čase uznania o premlčaní vedel alebo nie. Na rozdiel od uvedeného, úprava obsiahnutá v § 558 OZ pre vznik vyvrátiťnej domnienky, že dlh v čase uznania trval vyžaduje, aby ten, kto uznal premlčaný dlh vedel o jeho premlčaní. Z uvedeného potom vyplýva, že ak by aj odporkyňa v čase uznania dlhu nevedela o jeho premlčaní, právny účinok spojený s uznaním práva, ktorý predpokladá § 110 ods. 1 druhá veta OZ, teda prerušenie plynutia pôvodnej premlčacej doby a začiatok plynutia novej 10 ročnej premlčacej doby v takomto prípade nastupuje. Dohoda o zmene obsahu záväzku je zmluvný vzťah, ktorý vznikol medzi navrhovateľom ako veriteľom a odporkyňou ako dlžníkom, pričom navrhovateľ ako postupník tu nemá postavenie dodávateľa. Tvrdenie vedľajšieho účastníka, že Dohoda obsahuje neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorá predlžuje premlčaciu dobu na 10 rokov je nesprávne. Obsahom Dohody nie je ustanovenie o predĺžení premlčacej doby o 10 rokov, jej obsahom je však uznanie dlhu zo strany odporcu, pričom právnym následkom uznania práva, ktorý nastáva priamo zo zákona, je prerušenie plynutia premlčacej doby. To znamená, že doba, ktorá dovtedy uplynula, sa stáva právne bezvýznamnou a začne plynúť nová 10 ročná lehota premlčacia a to priamo zo zákona. Zastával názor, že odporca potom, čo sa oboznámil s obsahom Dohody, svojím podpisom svoj existujúci záväzok uznal a vyjadril svoju vedomosť s premlčaním pohľadávky. Odporkyňa nebola k podpisu Dohody nijako donútená.

Právny zástupca odporcu i vedľajšieho účastníka na strane odporcu poukázal na pojednávaní na to, že podľa VOP, bodu 7761 k Zmluve, je právny predchodca navrhovateľa oprávnený zmluvu predčasne ukončiť a to v prípade, ak úverový dlžník je v omeškaní so splatením splátok viac ako 10 dní. Túto skutočnosť navrhovateľ potvrdzuje aj v návrhu na začatie konania, čo považuje za dostatočne relevantný dôkaz o odstúpení navrhovateľa od zmluvy. Samotná skutočnosť, že navrhovateľ nepredložil listinu o predčasnej splatnosti zmluvy zo strany jeho právneho predchodcu nijako nevyvracia skutočnosť, že k predčasnému ukončeniu zmluvy zo strany právneho predchodcu navrhovateľa nedošlo a to aj s poukazom na počet dní omeškania 1.190, ktoré právny predchodca navrhovateľa uvádza v prílohe k zmluve o postúpení pohľadávky ako aj samotná poskytnutá istina znásobujúca sumu poskytnutého úveru a teda vzhľadom na predmet sporu a nimi predloženými argumentami, majú za to, že nie je v záujme navrhovateľa predložiť súdu dôkaz o predčasnom zosplatnení úveru, pretože je motivovaný úspechom v spore. Neevidujú žiaden podpis odporkyne na VOP, všeobecne majú za to, že tieto sú jednostranne zmluvne dojednané a jednoznačne sú výkonom práva v rozpore s dobrými mravmi, pretože odporkyňa sama nemôže predčasne ukončiť zmluvu v prípade porušenia konkrétnych povinností zo strany navrhovateľa. Platobná história predložená navrhovateľom nešpecifikuje konkrétnu pohľadávku, nie je tam napr. špecifikovaná výška istiny, veriteľ, dlžník a nie je teda ani zrejmé to, že sa týka tohto konkrétneho prípadu. Poukázal na dátum konečnej splatnosti úveru 20.11. 2010, je tam uvedené podanie úveru na zosplatnenie, navrhovateľ si však aj naďalej účtoval od odporkyne ďalšie pohľadávky, okrem iného aj riadne úroky. Dohodu považoval za absolútne neplatný právny úkon, pretože vôľa odporkyne nebola totožná s jej prejavom a teda ide o neplatný právny úkon podľa § 37 OZ.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka (platného a účinného od 1.4.2004), spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 879f ods. 3, 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy podľa § 52 uzavreté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa musia dať do súladu s ustanoveniami § 53 a 54 tohto zákona a spotrebiteľské zmluvy o práve užívať budovu alebo jej časť v časových úsekoch aj s ustanovením § 55 ods. 1, ak ide o náležitosti zmluvy, a s ustanovením § 57 tohto zákona do troch mesiacov odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto zákona.

Ustanovenia spotrebiteľských zmlúv, ktoré nie sú dané do súladu s ustanoveniami § 53, 54 a 57 tohto zákona podľa odseku 3, sú neplatné po uplynutí troch mesiacov odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto zákona.

V zmysle § 2 písm. a) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (platného a účinného v čase uzavretia Zmluvy o splátkovom úvere), spotrebiteľským úverom sa na účely tohto zákona rozumie dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme.

Podľa § 2 písm. b) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, zmluvou o spotrebiteľskom úvere sa rozumie zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom .

V zmysle § 497 ods. 1 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Súd s poukazom na vyššie citované ustanovenia právny vzťah medzi účastníkmi konania založený zmluvou označenou ako "Zmluva o splátkovom úvere", i keď ide o zmluvu uzavretú podľa ustanovení Obchodného zákonníka, považoval jednoznačne za spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Súd vzhľadom na právnu úpravu zákona č. 258/2001 Z.z. účinnú v čase uzavretia zmluvy uvádza, že predmetnú zmluvu uzavretú medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporcami možno podriaďiť režimu zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom v čase uzavretia zmluvy. Zároveň je potrebné uviesť, že zákon o spotrebiteľských úveroch patrí do oblasti predpisov občianskeho práva a je vo vzťahu k Občianskemu zákonníku lex specialis (uvedený záver podporujú aj odkazy k textu zákona, aj keď nie presne v naznačených súvislostiach). Uvedené znamená, že pokiaľ určité otázky nie sú výslovne upravené zákonom č. 258/2001 Z.z., použijú sa na ich riešenie príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka, vrátane všeobecných ustanovení o záväzkoch podľa prvej hlavy ôsmej časti Občianskeho zákonníka. Rovnako na spotrebiteľské zmluvy podľa § 52 až 60 Občianskeho zákonníka je potrebné vzhľadom na ich systematické zaradenie do Občianskeho zákonníka aplikovať všeobecné ustanovenia o občianskoprávných vzťahoch. Vyplýva to i zo znenia § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, veta druhá, podľa ktorej možno vyvodiť, že spotrebiteľ si zmluvou nemôže zhoršiť postavenie, ktoré by inak mal pri aplikácii ustanovení Občianskeho zákonníka ako celku. V tejto súvislosti ešte súd dodáva, že v zmysle § 23a ods. 2 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa účinného ku dňu uzavretiu zmluvy, na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, použijú sa primerane ustanovenia Občianskeho zákonníka. Aj táto v čase uzavretia zmluvy platná a účinná norma viedla za použitia výkladového pravidla "argumentum a contrario" súd podporne k záveru, že na spotrebiteľské zmluvy, ktoré boli uzavreté podľa Obchodného zákonníka sa vzťahujú príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka (nie Obchodného zákonníka).

Nakoniec v zmysle § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky v spotrebiteľských zmluvách sa nemôžu odchyliť od ustanovení Občianskeho zákonníka v neprospech spotrebiteľa (od akýchkoľvek, t.j. aj od všeobecných ustanovení, a teda i ustanovení o premlčaní).

Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone stanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

V predmetnej veci vzniesol vedľajší účastník námietku premlčania uplatneného nároku a odporkyňa sa k tejto námietke pripojila. Súd sa preto zaoberal najskôr otázkou, či nárok navrhovateľa je premlčaný alebo nie. Podľa Zmluvy o splátkovom úvere boli jednotlivé splátky úveru splatné k 20. dňu v mesiaci s účinnosťou od 20.12. 2005 a konečná splatnosť úveru bola určená na deň 20.11.2010, kedy bola splatná posledná splátka. V konaní bolo preukázané, že odporkyňa dlh riadne nesplácala, v dôsledku čoho sa s plnením dostala do omeškania. V konaní bolo medzi účastníkmi sporné, či došlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru ešte pred dátumom konečnej splatnosti úveru. Z vyjadrenia právneho zástupcu navrhovateľa v priebehu konania, resp. z vyjadrenia jeho právneho predchodcu nebolo zistené, že k mimoriadnej splatnosti úveru došlo. Vyplýva to i z vyjadrenia právneho zástupcu navrhovateľa na pojednávaní, a to aj napriek tomu, že o zosplatnení úveru (avšak bez konkrétneho dátumu) je zmienka v návrhu na začatie konania a i v liste, ktorý právny zástupca navrhovateľa doručoval odporkyňi (zo dňa 27.12. 2012) a takisto to vyplýva aj zo samotnej prílohy č. 1 k zmluve o postúpení, kde sa ako splatnosť úveru uvádza dátum konečnej splatnosti úveru, či zo samotného výpisu z účtu, kde sa pri dátume 20.11. 2010 uvádza „Podanie úveru na zosplatnenie“. Ako bolo uvedené, na predmetný vzťah a právo navrhovateľa súd aplikuje premlčaciu dobu podľa Občianskeho zákonníka, ktorá je trojročná. I keď účastníci uzavreli zmluvu o úvere podľa Obchodného zákonníka, ktorá ako typ zmluvy je absolútnym obchodom, zároveň táto zmluva spadá pod úpravu spotrebiteľských zmlúv podľa ustanovení Občianskeho zákonníka, ako i zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Splatnosť poslednej splátky nastala 20.11. 2010, navrhovateľ návrh vo veci samej podal dňa 24.1. 2013. Z toho vyplýva, že premlčaný je jeho nárok za obdobie predchádzajúce 24.1. 2009 a splátky, ktorých splatnosť pripadá na dni po 24.1. 2009 premlčané nie sú (zákonná trojročná premlčacia lehota). Navrhovateľ však vzhľadom na vznesenú námietku premlčania vzal svoj návrh v časti predstavujúcej premlčaný nárok, späť a trval len na nepremľčanej časti svojho nároku, t.j. na úhrade splátok splatných od 20.3. 2009 spolu aj s príslušenstvom. Pokiaľ v konaní odporkyňa preukázala zaplatenie sumy 80 eur po podaní návrhu na súd z dôvodu splácania úveru, navrhovateľ so započítaním týchto platieb na žalovanú istinu nesúhlasil, pretože podľa neho medzi účastníkmi nebolo dohodnuté, na ktoré splátky sa majú poskytnuté plnenia započítavať a preto bolo toto plnenie započítané na najstaršie neuhradené splátky. Súd k tomu uvádza, že ani z právneho predpisu, ani zo zmluvy medzi účastníkmi nevyplýva spôsob, na aké splátky je potrebné plnenie dlžníka započítavať a teda navrhovateľ si tieto splátky mohol započítavať aj na najskôr splatné splátky.

Navrhovateľ si teda po čiastočnom späťvzátí návrhu a jeho úprave voči odporkyňi v konaní uplatnil nárok na zaplatenie nepremľčaných splátok splatných od 20.3.2009 do 20.11.2010, ktoré splátky doposiaľ uhradené neboli (výpis z účtu, príloha č. 1 k zmluve o postúpení pohľadávky). Súd preto považoval nárok navrhovateľa na zaplatenie sumy 386,82 eur, pozostávajúcej z 21 splátok úveru vo výške 18,42 eur splatných od 20.3. 2009 do 20.11. 2010, za dôvodný a preto sumu 386,82 eur uložil odporkyňi súd navrhovateľovi zaplatiť.

Pretože odporkyňa si svoje zmluvné povinnosti riadne a včas neplnila, dostala sa do omeškania a preto sa navrhovateľ dôvodne domáhal od odporkyne i zaplatenia úrokov z omeškania. Na tieto úroky z omeškania mal navrhovateľ právny nárok podľa § 517 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 nar. vl. č. 87/1995 Z.z. dňom nasledujúcim po splatnosti jednotlivých splátok. Navrhovateľ si úroky z omeškania z jednotlivých splatných splátok úveru nevyšiel správne, a preto mu ich súd priznal dňom nasledujúcim po splatnosti každej úverovej splátky v zákonnej výške tak, ako sú uvedené vo výrokovej

časti tohto rozhodnutia a v prevyšujúcej časti návrh navrhovateľa v uplatnenej výške úrokov z omeškania zamietol.

Na záver súd ešte uvádza, že pokiaľ navrhovateľ predložil do spisu Dohodu o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach, ktorá bola podpísaná odporkyňou, podľa názoru súdu touto dohodou nedošlo k účinnému uznaniu záväzku s následkami predĺženia premlčacej lehoty na dobu 10 rokov. Ide v podstate o navrhovateľom vopred pripravenú formulárovú dohodu, obsahom ktorej je vyhlásenie „odporcu“ o uznaní záväzku. Takéto konanie navrhovateľa súd považuje za konanie v rozpore s dobrými mravmi v zmysle § 4 ods. 8 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, pretože navrhovateľ využitím mylných informácií chcel dosiahnuť uznanie dlhu v záujme predĺženia premlčacej doby i keď odporca nemal vôbec vedomosť a ani vôľu takéto vyhlásenie urobiť a v skutočnosti ho ani neurobil. Je evidentné, že úmyslom navrhovateľa bolo zabezpečiť si pre seba právne isté postavenie na úkor nevedomosti odporcu ako spotrebiteľa. Takéto konanie súd považuje za nekalú obchodnú praktiku v zmysle § 8 ods. 4 citovaného zákona, pričom takéto konanie súd považuje aj za rozporné s dobrými mravmi v zmysle § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka a predmetný úkon je teda neplatný aj v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka. Takáto praktika pritom podstatne zasahuje do práv spotrebiteľa, pričom navrhovateľ postupoval v rozpore s požiadavkou odbornej starostlivosti. Uvedené vyplýva i z toho, že formuláciu uznania dlhu i v prípade ak je dlh premlčaný je predtlačená na všetkých dohodách bez rozlíšenia, či v čase keď sa dlh „uznáva“ je premlčaný alebo nie. Uznanie záväzku ako nekalá obchodná praktika je neplatné.

O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 142 ods. 2 O.s.p. s poukazom na ust. § 146 ods. 2 O.s.p.. V konaní si navrhovateľ uplatňoval nárok na zaplatenie sumy 1.090,07 eur s prísl., priznaná mu bola suma 386,82 eur s prísl., v prevyšujúcej časti bolo konanie zastavené. K zastaveniu konania došlo v dôsledku späťvzatia návrhu navrhovateľa v súvislosti so vznesenou námietkou premlčania zo strany odporcu a vedľajšieho účastníka na strane odporcu. Námietka premlčania bola vznesená dôvodne a pokiaľ by nedošlo zo strany navrhovateľa ku späťvzatiu časti jeho nároku, bol by súd jeho nárok v uvedenej časti zamietol ako nedôvodný. Súd preto považoval časť konania, v ktorej bolo konanie zastavené, za neúspech navrhovateľa. Navrhovateľov úspech v konaní predstavuje 35,5 %, odporca a vedľajší účastník na strane odporcu mali úspech v 64,5 %. Celkový úspech odporcu a vedľajšieho účastníka v konaní potom predstavuje 29 % (64,5 % - 35,5 %). V tomto rozsahu im potom vznikol nárok na náhradu trov konania.

Odporcovi a súčasne vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu vznikol nárok na náhradu trov konania pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia v sume 870,66 eur (1 úkon právnej pomoci po 61,41 eur - účasť na pojednávaní dňa 22.7. 2013 /odmena znížená o 50% podľa § 13 ods. 2 vyhl. č. 655/2004 Z.z./ x 2 /zastupovanie 2 osôb/, 1 x paušál po 7,81 eur, cestovné náklady na trase Lučenec - Prievidza a späť v sume 68,78 eur, náhrada za stratu času za 8 polhodín po 13,02 eur vo výške 52,08 eur. Vzhľadom k tomu, že v uvedený deň sa právny zástupca vedľajšieho účastníka a odporcu zúčastnil aj na ďalšom pojednávaní, uplatnil si trovy za cestovné náklady a stratu času len v polovici, t.j. 34,39 eur cestovné a 52,08 eur stratu času, 1 úkon právnej pomoci po 61,41 eur - účasť substituata na pojednávaní dňa 12.12. 2013 /odmena znížená o 50% podľa § 13 ods. 2 vyhl. č. 655/2004 Z.z./ x 2 /zastupovanie 2 osôb/, 1 x paušál po 7,81 eur + 20 % DPH /13,84 eur/, cestovné náklady na trase Lučenec - Prievidza a späť v sume 65,59 eur, náhrada za stratu času za 4 polhodiny po 13,01 eur /52,04 eur/. Vzhľadom k tomu, že v uvedený deň sa právny zástupca vedľajšieho účastníka a odporcu zúčastnil aj na ďalších pojednávaniach uplatnil si trovy za cestovné náklady a stratu času len v tretine, t.j. 21,86 eur cestovné a 17,35 eur stratu času, spolu teda náhrady trov vo výške 122,27 eur. Odporcyni i vedľajšiemu účastníkovi na jej strane tak vznikli trovy konania vo výške 191,49 eur. 29 % zo sumy 191,49 eur predstavuje suma 55,53 eur a v tejto výške súd odporcyni a vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania aj priznal.

Súd nepriznal odmenu za úkon prevzatia a príprava zastúpenia odporcyni vzhľadom k tomu, že za tento úkon bola priznaná odmena vedľajšiemu účastníkovi samostatne. Právny zástupca sa s predmetom konania oboznámil už prevzatím zastúpenia vedľajšieho účastníka a nebolo potrebné tento úkon robiť opakovane aj prípade odporcyni.

V konaní vznikli trovy vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu aj samostatne. Ide o trovy, ktoré mu vznikli predtým, ako došlo ku spoločnému právnomu zastúpeniu s odporcom. Vedľajší účastník vo svojom písomnom podaní vzniesol námietku premlčania, túto podrobne a precízne odôvodnil. Následne navrhovateľ vzal svoj návrh v časti premlčanej pohľadávky späť. Aj aktívnym konaním vedľajšieho účastníka bola odporkyňa voči navrhovateľovi v konaní v prevažnej časti úspešná, preto jeho účasť v konaní ako vedľajšieho účastníka bola účelná a opodstatnená. Z tohto dôvodu je navrhovateľ povinný nahradiť vedľajšiemu účastníkovi, ktorý má právo dať sa právne zastúpiť advokátom, trovy konania, ktoré mu vznikli trovami právneho zastúpenia podľa vyhlášky č. 655/2004 Z.z. a to vo výške 138,44 eur (2 úkony právnej služby po 61,41 eur, 2 x paušál po 7,81 eur - za úkony prevzatie a príprava zastúpenia, vyjadrenie zo dňa 13.6. 2013). 29 % zo sumy 138,44 predstavuje 40,15 eur a v tejto sume mu súd náhradu trov priznal.

Pokiaľ právny zástupca odporcov uviedol, že ak súd nebude akceptovať argumentáciu ohľadom účinkov dohody a uznania záväzku, navrhuje postupovať v zmysle § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p. a požiadať Súdny dvor Európskej Únie o rozhodnutie o prejudiciálnej otázke, súd konštatuje, že v rámci vysvetlenia obsiahnutého vyššie, nepovažuje uznanie záväzku za platný právny úkon, otázku konania odporcu vyhodnotil ako nekalú obchodnú praktiku, preto nepovažuje za potrebné prerušiť konanie a požiadať súd o rozhodnutie o prejudiciálnej otázke. Vzhľadom na formuláciu návrhu na prerušenie konania, súd preto o tomto návrhu vedľajšieho účastníka nerozhodoval.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia, cestou tunaj. súdu na Krajský súd v Trenčíne, písomne, dvojmo.

Podľa § 205 ods.1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (42 ods.3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie, alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.